

Forfatter: Fibiger, Mathilde

Titel: Udrag fra Et Besøg

Citation: Fibiger, Mathilde: ""Et Besøg"", i Fibiger, Mathilde: "*Et Besøg*", 1851, s. 72.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-fibiger02val-shoot-idm139950813747520.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: "Et Besøg"

Og de verdslige Fornøielser - hvortil føre de, naar de ikke betragtes som Middel, men som Maal? Jea vil vise Dig et Billede, som Du kanskee allerede kjender, men som man ikke tidt nok kan komme til at tænke paa. Husker Du Historien om den syge Staktel, som absolut vil paa Bal, skjøndt hun er brystsvag og elendig? - Da Moderen kommer ind til hende, sidder hun død foran Speilet, med forlorne Krøller i sin stivnede Haand, og med et Smiil paa Læberne, omringet af Balblomster, Sminkekrukker, o s. v. - Dette har altid foresvævet mig som det rædsomste Billede af Ødelæggelsens Veder 73 styggelighed, og jeg kan godt forstaae at Afsky derfor kunde bringe unge Piger til at gaae i Kloster. Men, det er igjen en Uretfærdighed at fordømme Fornøielserne i og for sig, fordi vi fordømme den Letsindighed og aandelige Usselhed, hvorved de føre til Ødelæggelse. Livet er ikke saa rigt at det kan taale at miste noget af sin Prydelse! Og det er det sande Værd ved Fornøielserne at de forskiønne vor fattige jordiske Tilværelse. Idetmindste har jeg følt det saaledes naar jeg saae en ung, sød Pige dandse, glad og smilende, med Roser i Haaret - selv en levende Blomst, et yndigt Malerie af Vorherre! Naar jeg saae hende hengivet til Fornøielsen, ganske levende i Øieblikket, uden selv at vide, at dette laaner sin Glands, sin Sjæl af det Evige, som rører sig ubevidst, men ogsaa ubesmittet i Dybet af hendes eget elskelige Væsen! - Saaledes behager hun Vist sin Skaber bedre, end om hun laae paa Knæ i en Celle, og læste udenadlærte Bønner! Hver Alder har sine Blomster! - Lab Ungdommen beholde de røde Roser; da ville »de hvide Blade forvandles til Englevinger, naar det jordiske Blus er slukt.«